

LÄHDE: The Jerusalem Post

[JPOST PÄÄKIRJOITUS](#)19. ELOKUUTA 2025 06:00

[Jerusalem Post/Mielipide](#)

Kaikki tai ei mitään: Miksi Israelin pitäisi pysyä lujana, välttää vaiheittaisia panttivankisopimuksia - pääkirjoitus

Israel ei enää pelaa Hamasin tiputuspeliä. Vaatimus on yksinkertainen, moraalinen ja horjumaton: ne kaikki, kaikki kerralla. Ei vähempää

Millä tahansa mittarilla [mitattuna Israelin uusi asenne neuvotteluissa Hamasin kanssa](#) – että mihin tahansa sopimukseen on sisällyttävä kaikkien panttivankien vapauttaminen kerralla – on oikea. Se on oikein strategisesti, poliittisesti ja ennen kaikkea moraalisesti.

Lähes kahden vuoden ajan Israel on kestänyt sietämätöntä todellisuutta pojistaan ja tyttäristään Gazassa.

Lähes kahden vuoden ajan lokakuun [7. päivänä](#) siepattujen perheet ovat eläneet loputtomassa kidutuksessa epävarmoina siitä, palaavatko heidän läheisensä koskaan.

Ja lähes kahden vuoden ajan Israelin hallitus on paininut tuskallisen kysymyksen kanssa, kuinka tuoda heidät kotiin voimaannuttamatta juuri sitä vihollista, joka barbaarisesti repi heidät perheistään.

Tähän asti kaava on ollut vaiheittaisia sopimuksia. Muutama panttivanki siellä, muutama siellä, vastineeksi väliaikaisista aselevoista, vankien vapauttamisesta tai humanitaarisista myönnytyksistä.

Havainnollistava kuva Hamasin terroristeista panttivankimielenosoitukset taustalla. (luotto: Miriam Alster/Flash90, Reuters/Ibraheem Abu Mustafa)

Jokainen osittainen sopimus toi helpotusta joillekin perheille, sanoinkuvaamattoman ilon hetkiä, kun rakkaat tapasivat uudelleen. Mutta jokainen sopimus jätti myös kymmeniä edelleen [loukkuun Gazaan](#). Jokainen sopimus jätti Hamasille lisää neuvottelumerkkejä pelattavaksi. Ja jokainen sopimus piti Israelin yhteiskunnan Hamasin kyynisten manipulaatioiden panttivankina.

Tämän mallin on loputtava. Siirtyminen "kaikki tai ei mitään" -lähestymistapaan ei ole vain neuvottelutaktiikka. Se on kipeästi kaivattu strateginen uudelleenjärjestely useilla rintamilla.

Miksi Israelin on siirryttävä kaikki tai ei mitään -lähestymistapaan

Ensinnäkin osittaiset sopimukset ovat vain pidentäneet painajaista. Joka kerta kun Israel suostui vaiheittaiseen vapauttamiseen, Hamas pussitti voitot ja palasi hakemaan lisää. Enemmän aikaa, enemmän vaikutusvaltaa, enemmän vankeja vapautetaan ja enemmän paineita lopettaa sotilasoperaatiot. Tämä hajanainen prosessi palveli Hamasin etuja täydellisesti: pidä Israel odottamassa, pidä maailma tarkkailemassa, pidä perheet erillään ja terroristijärjestö määrää laukaukset. Kaikkien panttivankien vaatiminen kerralla vie Hamasilta tämän edun.

Toiseksi edellinen lähestymistapa loi julman hierarkian. Kenen lapsi tulee kotiin ensin? Kenen vanhempi jää jälkeen? Kenen vuoro on kärsiä pidempään? Vaatimalla, että kaikki on vapautettava yhdessä, Israel vahvistaa perustavanlaatuisen moraalisen totuuden: Jokainen panttivanki on samanarvoinen. Mikään elämä ei ole uhrattavissa, yhdenkään perheen ahdistus ei ole vähemmän kiireellinen.

Kolmanneksi pelote riippuu selkeydestä. Niin kauan kuin Hamas pystyi laskemaan, että israelilaisten sieppaaminen johtaisi toistuviin myönnytyksiin, kidnappaus pysyi toteuttamiskelpoisena strategiana. Kaikkien panttivankien vapauttamisen vaatiminen kerralla on selkein mahdollinen viesti: Tämä taktiikka ei tuota enempää osinkoja. Ainoa tie eteenpäin on päästää kaikki irti.

Neljänneksi, vaiheittaiset sopimukset syövyttävät kansallista yhteenkuuluvuutta, pitkittävät koko traumaa ja herättävät katkeria protesteja ja sisäisiä syytöksiä. Uusi kanta palauttaa oikeudenmukaisuuden ja yhtenäisyyden: joko kaikki tulevat kotiin tai Israel jatkaa, kunnes he palaavat. Tämä ei ole vain oikeudenmukaista, vaan se vähentää kitkaa yhteiskunnassa, jota lähes kaksi vuotta kestänyt sota, suru ja poliittinen myllerrys ovat rispaantuneet.

Viidenneksi, se [lopettaa Hamasin psykologisen sodankäynnin](#). Terroristiryhmä ei ole koskaan nähnyt panttivankeja puhtaasti sotilaallisin termein; ne ovat kognitiivisen sodankäynnin välineitä, joiden tarkoituksena on jakaa Israelin yhteiskuntaa, heikentää moraalia ja rikkoa yhteenkuuluvuutta. Vapauttamalla joitakin ja pitämällä toisia sylissä Hamas kylvi tarkoituksellisesti eripuraa ja pitkittynyttä traumaa. Kaikkien panttivankien vaatiminen kerralla sulkee tämän rintaman ja kieltää Hamasilta sen tehokkaimman psykologisen aseensa.

Kuudenneksi, se on linjassa Israelin laajempien sotilaallisten ja poliittisten tavoitteiden kanssa. Sodan tavoitteena on hajottaa Hamas hallitsevana ja sotilaallisena kokonaisuutena ja riistää siltä valta, joka sillä oli 7. lokakuuta. Vaiheittaiset panttivankikaupat heikentävät tätä tavoitetta pidentämällä terroristiryhmän selviytymistä organisaationa. Vaatimus kaikkien panttivankien vapauttamisesta yhdellä iskulla tukee laajempaa strategista visiota: Hamasin vaikutusvallan on loputtava.

Yhdessä nämä syyt tekevät selväksi, että vanha osittaisten julkaisujen malli on tullut tiensä päähän. Se pitkitti painajaista, rohkaisi Hamasia ja rispaantui Israelin yhtenäisyyden.

Uusi asenne sitä vastoin sulkee hyväksikäytön väylät, vahvistaa pelotetta ja vahvistaa periaatetta, jonka mukaan jokaisella elämällä on yhtä suuri merkitys. On luonnollista tarttua mihin tahansa sopimukseen, joka lupaa osittaista helpotusta. Mutta historia osoittaa, että osittainen helpotus on tullut kalliilla hinnalla, sillä se on jatkanut juuri sitä vankeutta, jonka se pyrki lopettamaan.

Kyse ei ole vain uudesta neuvottelumallista, vaan pikemminkin kansallisen päättäväisyyden vahvistamisesta. Israel ei enää pelaa Hamasin tiputuspelejä. Vaatimus on yksinkertainen, moraalinen ja horjumaton: ne kaikki, kaikki kerralla. Ei vähempää.